

Жанна Карташова
Zhanna Kartashova

ДІАГНОСТИКА ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ МИСТЕЦЬКИХ ФАКУЛЬТЕТІВ У ПРОЦЕСІ ІНТЕГРАЦІЇ ІНСТРУМЕНТАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКИХ ДИСЦИПЛІН

DIAGNOSTICS OF PROFESSIONAL TRAINING OF THE STUDENTS OF ART FACULTIES IN THE PROCESS OF INSTRUMENTAL-PERFORMING DISCIPLINES INTEGRATION

У статті розглянуто організацію та результати діагностично-емпіричного етапу педагогічного експерименту, що спрямований на вимірювання реального стану фахової підготовленості студентів у процесі інтеграції інструментально-виконавських дисциплін. Фахову підготовку майбутніх учителів музичного мистецтва розглядають як багатофункціональний процес, що сприяє виокремленню основних функцій інструментально-виконавської підготовки студентів, які забезпечуватимуть змістовну наповненість, якість і взаємодію всіх її структурних компонентів.

Ключові слова: інтеграція, інструментально-виконавська підготовка, інноваційна діяльність, структурні компоненти, рівень підготовленості, критерії та показники.

Сучасна система вищої освіти зорієнтована не тільки на формування високоосвіченої, інтелектуально розвиненої особистості, а й на формування у неї цілісного уявлення про навколишній світ із розумінням глибини зв'язків і залежностей його процесів. Інтеграція в навчання має глибокі дидактичні корені і певні історичні традиції. Одна з таких її історичних форм – міжпредметна інтеграція, яка дає змогу подолати традиційну замкненість і відокремленість однієї навчальної дисципліни відносно до інших. Беручи до уваги той факт, що проблема інтеграції навчальних дисциплін у закладах вищої освіти не достатньою мірою розроблена й враховуючи те, що в сучасних умовах наукової інтеграції особливо важливим чинником системного формування змісту і структури навчальних предметів є міжпредметні зв'язки, проблема їх встановлення не втратила актуальності й на сьогодні.

Аналіз сучасних педагогічних реалій дозволяє стверджувати, що проблема інтеграції як педагогічного явища слід розглядати в контексті сучасних провідних тенденцій світової педагогічної системи і традицій української освіти. У загальнонауковому аспекті інтеграція (від лат. Integer – цілий) – це “процес пристосування і об'єднання розрізнених елементів в єдине ціле при умові їх цільової та функціональної однотипності” [4, с. 28]. Аналіз науково-педагогічної літератури переконує в тому, що дослідженню проблем інтеграції знань на міжнауковому, філософському педагогічному рівнях вивчали С. Гончаренко, Б. Кедров, Б. Новик, О. Спіркін, В. Тюхтін та ін. Основні положення теорії міжпредметних зв'язків у цілісному процесі навчання були об'єктом дослідження І. Волощука, Н. Лошкарьової, В. Максимової, В. Федорової та ін. Загалом же ця проблематика досліджувалася в дисертаційних працях (Р. Гуревич, О. Левчук, Л. Медведева, С. Старченко, Ю. Сьомін, Т. Тарасова, О. Тимошенко, М. Чапаєв, О. Янзіна та ін.). Проте, незважаючи на численну кількість досліджень у цій галузі, проблема інтеграції як форми організації освітнього процесу сьогодні є мало розглянута.

Мета статті: простежити характерні особливості функціонування існуючої системи фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі інтеграції інструментально-виконавських дисциплін.

Мета констатувального експерименту полягала у визначенні таких завдань:

1. Розробка критеріїв, показників та рівнів сформованості знань, умінь та навичок, необхідних майбутнім учителям музичного мистецтва для інструментально-виконавської роботи в загальноосвітній школі.

2. Визначення рівнів фахової підготовленості майбутніх учителів музичного мистецтва до здійснення інтеграції інструментально-виконавських дисциплін.

3. Визначення ставлення студентів спеціальності “Музичне мистецтво” до значущості інтеграції інструментально-виконавських дисциплін (основний музичний інструмент, концертмейстерський клас, ансамблева гра) для подальшого вивчення ними спеціальних дисциплін.

4. З’ясування характеру практичної підготовки та рівня сформованості готовності студентів до здійснення всіх видів музично-виконавської діяльності в загальноосвітній школі.

Дослідження інтеграції інструментально-виконавських дисциплін у фаховій підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва вимагало визначення критеріїв і показників для оцінки результатів експериментальної роботи. Для діагностики стану фахової підготовки студентів мистецьких факультетів вважаємо за доцільне для нашого дослідження проаналізувати деякі критерії ефективності здійснення інтеграції інструментально-виконавських дисциплін у процесі фахової підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва, що вимагає визначення критеріїв і показників для оцінки результатів експериментальної роботи.

Насамперед потрібно внести визначеність у зміст терміну “критерій”. У загальноприйнятому розумінні критерій – це ознака, на основі якої здійснюється оцінка чого-небудь, мірило оцінки. Критерій (criterion – засіб, судження) грецького походження, є ознакою, на підставі якої здійснюється оцінка визначення або класифікація певних об’єктів. При цьому під ознакою розуміють зовнішній прояв, за якими її можна впізнати, визначити або описати. Показник вимірювання показує, що саме фіксується числом, отриманим внаслідок вимірювання. О. Савченко, Т. Байбара визначають критерії як реальні, точно обрані ознаки, величини, котрі виступають вимірниками об’єктів оцінювання. І. Ісаєв визначає критерії як ознаки, на основі яких здійснюється оцінка, судження. Ю. Туранов, В. Уруський вважають, що критерії – це мірило оцінювання вказаних параметрів, котрі описуються певними показниками. На основі теоретичного аналізу і враховуючи мету дослідження, ми будемо виходити з того, що критерії – це якості, властивості, ознаки об’єкта, що вивчається, які дають можливість зробити висновки про стан і рівень його сформованості та розвитку; показники – це кількісні та якісні характеристики сформованості кожної якості, властивості, ознаки об’єкту, котрий вивчається, тобто міра (ступінь) сформованості того чи іншого критерію (В. Загвязинський, І. Ісаєв, В. Раєвський, В. Лозова та ін.). Отже, критерії – це якості, властивості, ознаки досліджуваного об’єкта, які дозволяють робити висновки про його стан, рівень розвитку і функціонування; показники – це кількісні та якісні характеристики сформованості кожної якості, властивості, ознаки досліджуваного об’єкта, тобто ступінь сформованості того чи іншого критерію.

Функціонування концептуально-цільового компоненту забезпечував критерій, що визначав ступінь компетентності студентів у знаннях, пов’язаних з методологічними і теоретичними засадами даного виду підготовки свідомому обґрунтуванні концепцій, цілей і завдань, сутності інтегрованого навчання, навчально-методичних завдань основних змістовних модулів курсів: “Основний музичний інструмент”, “Ансамблева гра” та “Концертмейстерський клас” та спрямовував процес навчання на більш високу якість засвоєння фахових знань та їх мотивацію. Цей компонент вимірювався такими показниками: наявність у студентів пізнавального інтересу до науково-пошукової діяльності в галузі музичної педагогіки як засобу їх орієнтації в актуальних наукових концепціях і музично-педагогічних теоріях. Змістовий компонент реалізується через цілісність інваріантного ядра (фундаментальної складової) і варіативної частини змісту навчання, перетворюючи їх на систему інтегрованих знань, умінь і ціннісних відношень. Змістовий компонент обґрунтовує певний відбір змісту навчання, визначає

основні блоки знань, умінь та навичок студентів, що мають формуватися під час вивчення кожного модуля інтегрованих музично-виконавських дисциплін. В основі цього компоненту був покладений критерій, що визначав ступінь особистої потреби майбутнього вчителя музичного мистецтва в опануванні інтегрованого змісту всього комплексу музично-виконавських дисциплін, різних його форм і методів; він вимірювався наступними показниками: зацікавленість в отриманні якісних інтегрованих художньо-образних уявлень і практичних навичок їх інструментально-виконавського синтезування; вміння накопичувати знання й навички відшукування ключових змістових складових тематичного наповнення навчальної інформації та засобів музичної виразності певного образу, настрою та вміння їх художньо поєднувати. Процесуальний компонент реалізується мірою власної емоційно-рефлексивної значущості з показниками: фахова відповідність індивідуальних властивостей через важливі складові інтегрованого навчання (методологічна, формувальна, системоутворювальна), основи інтегрованого навчання (онтологічні, гносеологічні, соціально-практичні), його принципи, рівні реалізації інтегрованого навчання, способи впровадження останнього через комплексне використання методів, засобів і форм організації освітнього процесу. Внутрішньо- і міждисциплінарна інтеграція реалізується через виділення й розгляд у змісті музично-виконавських дисциплін фактів, понять, закономірностей, методів, теорій у напрямі його профільності. В основу цього компоненту був покладений критерій, що визначав ступінь готовності студентів до реалізації набутих інтегрованих знань та навичок у шкільну практику, а показниками виступали: вміння ефективно моделювати зміст уроку музичного мистецтва відносно різних умов і навчальних ситуацій; дієздатність до творчої інструментально-поліфункціональної екстраполяції набутих знань і навичок інтегрованого напрямку на уроки музичного мистецтва. Результативно-оцінний компонент проявляється через комплексну багаторівневу методичку оцінки результатів дослідження, в його основу покладений критерій, що визначає міру особистісної здатності щодо оцінювання інтегрованих навчальних об'єктів, які вимірюються такими показниками: наявність оцінювальних умінь і художньо-критичного ставлення до відбору компонентів навчальної інтеграції інструментально-виконавського напрямку; ступінь самостійності щодо визначення емоційно-рефлексивної значущості створених нових навчальних форм інтегративної наповненості, змодельованих відповідно сучасних вимог фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва.

Експериментальній роботі передувало пілотажне дослідження, у ході якого, зокрема, було проведено опитування викладачів педагогічних ЗВО різних регіонів України (77 респондентів), з метою з'ясування їх самооцінки вузівської підготовки, виявлення основних недоліків фахової підготовки та шляхів її вдосконалення на основі інтеграції інструментально-виконавських дисциплін. Опитування проводилося за допомогою спеціально складеної анкети. Кожне питання передбачало декілька варіантів відповіді. З метою отримання об'єктивних даних анкетування проводилося анонімно. Загалом, було отримано такі результати.

Викладачі відзначають більш високу якість практичної та теоретичної підготовки у ЗВО (відповідно: добре – 71%, задовільно – 23%, незадовільно – 5%; добре – 53%, задовільно – 37%, незадовільно – 10%), ніж підготовки до музично-виконавської роботи в школі (добре – 42% і задовільно – 58%). Такі дані безпосередньо вказують на напрями пошуку шляхів підвищення якості викладання інструментально-виконавських дисциплін у ЗВО. Оцінюючи найбільш суттєві прогалини в інструментально-виконавській підготовці, 10% викладачів вказали на недостатні вміння систематизувати інструментально-виконавські знання та вміння; 45% – низький рівень підготовки до виконавської діяльності в школі.

Інтеграція інструментально-виконавських дисциплін в освітньому процесі забезпечується викладачами не повною мірою. Так, 7% з опитаних викладачів взагалі не використовують інтегративні зв'язки, у 58% – інтегративні зв'язки частково включені до навчальних програм, реалізуються епізодично, і тільки 35% викладачів завжди враховують інтегративні зв'язки при підготовці до занять, у навчальних програмах вони висвітлені повно. Під час підготовки до

занять викладачами відпрацьовується навчальна література із суміжних дисциплін, обговорюються питання і координується сумісна діяльність щодо впровадження інструментально-виконавських дисциплін.

В освітньому процесі інтеграція інструментально-виконавських дисциплін здійснюються викладачами, в основному, на заняттях (65%), музично-виховній (23%) позанавчальній роботі (21%). Засобами та методами реалізації інтегративних зв'язків найчастіше є комплексні завдання (51%), порівняння (27%), завдання та питання на інтегративній основі (16%), історичні екскурси (6%). Викладачі відзначають труднощі, яких зазнають в організації забезпечення інтеграції інструментально-виконавських дисциплін. Так, 16% опитуваних посилалися на відсутність методики інтеграції інструментально-виконавських дисциплін, 21% – на складність у доборі навчального матеріалу із суміжних дисциплін; 15% – на організацію опорного матеріалу із вивчених раніше дисциплін, труднощі при плануванні інтегративних зв'язків – у 18% викладачів, 30% – на відсутність інтегрованих планів та програм.

32% опитуваних визнали в себе наявність недоліків у підготовці до здійснення інтеграції інструментально-виконавських дисциплін, відзначаючи при цьому, що найбільш слабкими ланками є дидактичний (16%) і одночасно дидактичний із психологічним (16%) аспекти.

Таким чином, аналіз матеріалів анкетування викладачів виявив недостатню їх підготовку до здійснення інтеграції інструментально-виконавських дисциплін.

Було проаналізовано зміст, методи та форми інтеграції інструментально-виконавських знань, умінь та навичок. З'ясовано, що знання, уміння та навички з інструментально-виконавських дисциплін, як правило, формуються ізольовано, а в низці випадків суперечливо. Серйозним недоліком наявних навчальних програм з інструментально-виконавських дисциплін, що вивчаються студентами, є також те, що відсутній єдиний підхід до змісту навчально-художнього матеріалу, тобто цілісності знань та умінь. Зміст навчальних програм інструментально-виконавських дисциплін у більшості випадків обмежується посиланнями на деякі міжпредметні зв'язки. Це є позитивним кроком у формуванні знань, умінь та навичок студентів, але не забезпечує створення цілісної системи навчання. У викладанні домінує пояснювально-ілюстративний метод у формі показу, розповіді, призначених для передавання готового фактичного матеріалу. Проблемний підхід до навчання замінюється формальною постановкою проблеми.

Під час проведення даного етапу констатувального експерименту ми використовували модифіковану методику І. Козловської [2]. Якісний і кількісний аналіз об'єкту вивчення подається у наступній послідовності: по-перше, формулюється мета проведення даного етапу дослідження; по-друге, вказуються джерела одержаної інформації та кількість залучених осіб; по-третє, – одиниці вимірювання; по-четверте, здійснюється оцінювання результатів даного етапу аналізу.

Для діагностики мотивів навчальної діяльності майбутніх учителів музичного мистецтва ми спиралися на данні А. Реана про те, що задоволеність учителя вибраною професією тим вище, чим є оптимальнішим його мотиваційний комплекс: висока вага внутрішньої й зовнішньої позитивної мотивації навчання і низька – негативна зовнішня. Крім того він встановив і негативну співвідносну залежність між оптимальністю мотиваційного комплексу і рівнем емоційної нестабільності майбутнього вчителя. З цією метою, поряд з іншими, нами була використана методика в основу якої покладена концепція виявлення внутрішньої і зовнішньої мотивації А. Реана [3]. Студентам було запропоновано оцінити мотиви фахової діяльності по їх значущості для кожного за п'ятибальною шкалою: 1 бал – в дуже незначній мірі; 2 бали – в досить незначній мірі; 3 бали – в невеликій, але і не в малій мірі; 4 бали – в досить великій мірі; 5 балів – в дуже великій мірі. На підставі отриманих результатів був визначений мотиваційний комплекс особистості студента, який є типом співвідношення між собою трьох видів мотивації: ВМ (внутрішня мотивація), ЗПМ (зовнішня позитивна мотивація) і ЗНМ (зовнішня негативна).

Об'єктом вивчення були навчальні предмети: “Основний музичний інструмент”, “Концертмейстерський клас”, “Ансамблева гра”. Метою цього етапу дослідження було визначення ставлення студентів до ролі інструментально-виконавських знань, умінь та навичок у наступному оволодінні фаховими знаннями. Було опитано 155 студентів закладів вищої освіти (факультетів мистецтв, музично-педагогічних факультетів). На схемі, що подано, показано у відсотках кількість студентів, які назвали базовим той чи інший навчальний курс.

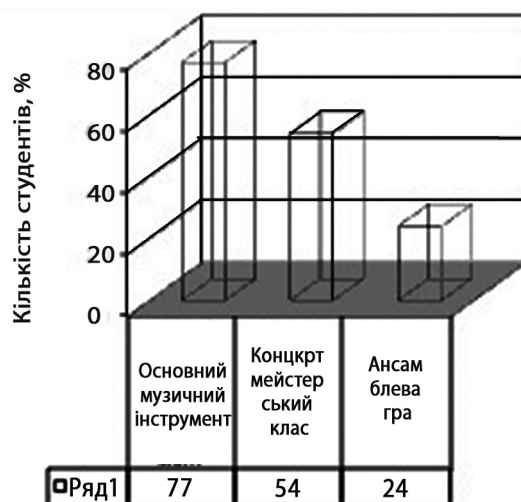

Рис. 2.3 Діаграма оцінки значущості інструментально-виконавських дисциплін студентами-музикантами для наступного засвоєння фахових предметів.

Розуміємо, що студенти перших курсів не можуть повною мірою усвідомлювати місце інструментально-виконавських дисциплін для наступного опанування професійними знаннями, але вважаємо, що первинні уявлення студентів про роль музично-виконавських знань, умінь та навичок у подальшому вивченні спеціальних дисциплін у них мають бути. Наприклад, знання про основні напрями та закономірності розвитку історії і теорії музичної культури, стилі, жанри, стилістичні закономірності виконання творів композиторів певних шкіл, напрямів та інші формуються ще у музичних школах, педагогічних коледжах, музичних училищах, і тому певною мірою дають підстави для оцінки студентами значущості цих знань для опанування професією.

Аналізуючи відповіді студентів можна дійти висновку, що більшість опитаних визначають переважну роль основного музичного інструмента як базової дисципліни. Друге місце за значущістю посідає концертмейстерський клас. Разом з тим спостерігалось формальне розуміння взаємозв'язків між інструментально-виконавськими та спеціальними дисциплінами як по горизонталі, так і по вертикалі. Формально визначаючи значення інструментально-виконавських дисциплін, переважна більшість студентів відчуває труднощі під час практичного використання знань та умінь з інших навчальних курсів.

З метою визначення розуміння майбутніми учителями музичного мистецтва того, що вони вкладають у поняття професійно-педагогічний інтерес, фахові знання (системність, обсяг, глибина) і фахові вміння (інтегративність, комунікативність, конструктивність, виконавська майстерність) було проведено опитування. Так до професійно-педагогічного інтересу студентами було віднесено: потреба, стійкість інтересу, мотиваційна спрямованість до інструментально-виконавської діяльності, до акомпанування солістам, шкільним колективам художньої творчості; позитивне ставлення, усвідомлення студентом важливості процесу інтеграції в освітньому процесі.

Системність, обсяг, глибина фахових знань були визначені студентами як: систематизованість, цілісність, системність теоретичної та практичної підготовки, володіння музично-виконавськими вміннями та навичками, технікою читання нот з листа та ескізним вивченням

творів, здатність до імпровізації, акомпанування солістам, шкільним колективам художньої творчості, використання знань суміжних дисциплін в освітньому процесі та виховній роботі.

Фахові вміння були визначені майбутніми учителями музичного мистецтва як: розвиненість комплексних організаційних і комунікативних інтегративних знань та умінь, особистісних якостей, навичок творчої взаємодії із дитячою аудиторією, мовленнєвої подачі музичного матеріалу на шкільну аудиторію, поєднання складових інструментально-виконавської підготовки, здатність до самореалізації у виконавській діяльності.

За результатами констатувального експерименту були визначені рівні сформованості фахової підготовленості студентів у процесі інтеграції інструментально-виконавських дисциплін. Діяльнісно-творчим (високим) рівнем фахової підготовленості на констатувальному етапі експерименту володіє незначна частина майбутніх учителів (17%). Вони характеризуються позитивним ставленням, стійким інтересом до професії вчителя музичного мистецтва, прагненням здійснювати музично-виконавську діяльність у школі, потребою постійного самоудосконалення, творчим характером роботи, інтегративністю знань, умінь та навичок і самостійністю їх практичного використання, застосуванням інтегративних зв'язків дисциплін інструментально-виконавського і музично-педагогічного циклу. Студенти творчо вирішують професійні завдання, виявляючи при цьому ініціативу у пошуках найбільш оптимальних форм, систематично використовують інтегративні зв'язки, об'єктивно оцінюють свою готовність до професійної діяльності, беруть активну участь у позанавчальній інструментально-виконавській діяльності, у роботі з дитячими художніми колективами, де встановлюють атмосферу взаєморозуміння і співтворчості.

Продуктивному (середньому) рівню відповідає 63,3% студентів. Майбутні учителі, що досягли даного рівня, виявляють позитивне ставлення до окремих інструментально-виконавських дисциплін, прагнуть удосконалення у фаховій підготовці. Вони мають достатні знання, але не завжди вміють використовувати їх комплексно, відчувають труднощі у виборі форм і методів практичної роботи. Вони вирізняються продуктивним характером вирішення професійних завдань, частковим самостійним умінням їх планувати. Ініціатива студентів цього рівня виявляється в пошуках цікавих форм роботи лише у виконавських видах діяльності. Використання інструментально-виконавського досвіду у навчально-дієвих формах є частковим, а використання інтегративних зв'язків здійснюється методом сприйняття помилок, адже не вистачає навичок у інструментально-виконавській діяльності як необхідної комунікації.

Репродуктивний (низький) рівень – має 19,8% майбутніх учителів музичного мистецтва. У таких студентів майже відсутнє позитивне ставлення до навчально-виховної діяльності, недостатнє бажання вивчення певних дисциплін, інтерес до саморозвитку та самовдосконалення не сформований, мотиви навчання мають прагматичний характер. Уявлення про навчальну діяльність у цих студентів неадекватні реальним вимогам до неї, що обумовлює низький рівень музично-виконавських знань, умінь та навичок комплексного оперування ними у практичній роботі. Студенти цього рівня вирішують професійні завдання лише за аналогією, інструкцією викладача, що свідчить про їх пасивність у навчально-виховній діяльності. Вони не можуть себе адекватно оцінити, контроль і корекцію своїх дій здійснюють лише за допомогою викладача.

У результаті спілкування зі студентами ми з'ясували, що основними мотивами, які націлюють майбутніх учителів на вивчення інструментально-виконавських дисциплін є: бажання поглибити знання та вміння (42,2%); прагнення отримати позитивні оцінки, щоб мати стипендію (46,8%); повага і захопленість викладачем певної дисципліни (41%); прагнення стати кращим серед однокурсників (12,7%); бажання проявити себе у інструментально-виконавській діяльності (13,1%).

На жаль, констатувальний етап експерименту показує, що зорієнтованість студентів на системне оволодіння знаннями за допомогою використання інтеграції інструментально-

виконавських дисциплін, їх спрямованість на майбутню педагогічну діяльність є дуже низькими.

Отже, констатувальний етап дослідно-експериментальної роботи дозволив встановити загалом невисокий рівень підготовленості викладачів до здійснення інтеграції інструментально-виконавських дисциплін в освітньому процесі та недостатню фахову підготовку майбутніх учителів музичного мистецтва. Результати діагностувального дослідження підтвердили наше припущення про те, що формування у майбутніх учителів музичного мистецтва цілісної системи інструментально-виконавських знань, умінь і навичок, необхідних для проведення різнобічної діяльності в загальноосвітніх і позашкільних закладах, потребує такого підходу до фахового навчання студентів, який може забезпечити єдність усіх аспектів цього виду діяльності вчителя музичного мистецтва, тобто інтегративного підходу.

Список використаних джерел:

1. Калягин Ю. М. Интеграция школьного обучения / Ю. М. Калягин, О. Л. Алексенко // Начальная школа. – 1990. – № 9. – С. 28-29.
2. Козловська І. Інтеграція знань учнів професійних навчально-виховних закладів / І. Козловська, Ю. Жидецький. – Львів, 1993. – 152 с.
3. Реан А. А. О ценностно-мотивационной сфере студентов универсантов / А. А. Реан, Т. В. Андреева, Н. П. Киреева, Н. А. Москвичева // Ананьевские чтения-99 : тез. науч.-практ. конф. – СПб., 1999. – С. 222–223.
4. Лабунець В.М. Інтегрований підхід до структурування змісту інструментально-виконавських знань і вмінь майбутнього учителя музики в системі неперервної освіти / В. М. Лабунець // Проблеми сучасної психології: збірник наукових праць КПНУ імені Івана Огієнка, Інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України / За ред. С.Д. Максименка, Л.А. Онуфрієвої. – Кам'янець-Подільський: Аксіома. – 2011. – Вип. 14. – С. 392-402.
5. Лабунець В.М. Педагогічні умови реалізації інтегративних зв'язків інструментально-виконавських дисциплін у фаховій підготовці майбутнього учителя музики / В.М. Лабунець // Всеукраїнської науково-практичної конференції: "Теоретико-методологічні аспекти мистецької освіти: здобутки, проблеми та перспективи". (Умань. 20-21 жовтня 2011 р.). – Умань : ПП. Жовтий О.О., 2011. – С. 97-100.

The article deals with the organization and results of the diagnostic-empirical stage of the pedagogical experiment aimed at defining the real state of students' level of professional preparedness in the process of instrumental-performing disciplines integration.

Professional training of future Music teachers is considered as a multifunctional process promoting the selection of the main functions of students' instrumental-performing training, which will ensure the content, quality and interaction of all its structural components.

The analysis of the theoretical bases of the study made it possible to generalize the functional purpose of professional training of the students of musical-pedagogical profile in the process of integration of instrumental-performing disciplines. It has been found out that a certain number of future Music teachers didn't have the formed level of instrumental and performing preparedness that they need in their future productive musical and pedagogical activity. This fact denotes the reproductive nature of their activities.

The given diagnostics of the experimental methodology has proved its effectiveness. The obtained results of the research and experimental work confirm the expediency of the introduction of the developed methodology into the educational process of art faculties of higher educational institutions.

Key words: *integration, instrumental-performing training, innovative activity, structural components, level of preparedness, criteria and indicators.*